

verliefden Pierrot, wiens hart door luchtige en vluchtige Pierrettes telkens op nieuw gebroken wordt. Willette, die in de vroolijke midinettes, en bergerettes, slechts de onbezorgde levenslust zag, die met groote charme en gemakkelijkerheid het ijle en teêre dier gracieuse fransche vrouwtjes wist te teekenen. Hij teekende het leven, maar niet snijdend en striemend als Forain, niet met socialen achtergrond als Steinlen, en toch was zijn fijne spot, zijn schijnbare luchtigheid dikwijls een vernis voor diepen ernst. Want al zal men zich steeds Willette blijven herinneren als den ietwat sentimenteelen Pierrot, die op zijn gitaar tokkelde onder het venster eener Colombine, toch mag men hem niet vergeten in zijn fellen haat tegen de Engelschen, toen hij in den Transvaaloorlog partij voor de Boeren koos. Hij was de Pro-Boer par excellence, en zijn platen in „le Rire”, in „la Vie en Rose” etc., zijn caricaturen op koningin Elizabeth, ze waren scherp en sarcastisch. Dit was geen beminnelijke spotternij meer, maar een roerend pleidooi tegen het onrecht. Dit was een „j'accuse!” En ook in den jongsten oorlog had die verliefde Pierrot plaats gemaakt voor den republikein, voor den Franschman, wiens land bedreigd werd, en verdedigd moest worden. Ook hij teekende oorlogsplakaten; maar al kon hij fel verontwaardigd zijn, al kon hij het onrecht haten, in zijn hart hield hij meer van een onschuldige snakerij, van lichten spot. En hiervan getuigt zoo menige illustratie uit de talrijke periodieken die zijn werken publiceerden. Wij denken dan slechts aan de Chat Noir, de Courrier Français, aan Le Rire, l'Assiette au beurre, la Vie en Rose etc., etc., om niet te vergeten de talrijke bundeltjes waarin zijn werk werd bijeengebracht.

Willette die de zoon was van een kolonel, werd 31 Juli 1857 te Châlons-sur-Marne geboren en begon zijn studies aan het lyceum te Lyon. Hij vertelt zelf echter dat hij een slecht leerling was, en dat hij beter de plaatjes uit een boek begreep dan dat hij den tekst kon lezen, en al spoedig poppetjes ging teekenen voor den Figaro, de Chat Noir, den Courrier Français, en muurschilderingen maken in de Cabaret du Chat Noir, en in l'Auberge du Clou. Maar aan deze dingen, al mogen wij hem gaarne als een „begaafd” teekenaar beschouwen, is toch eenige studie vooraf gegaan, en die deed hij op bij Alexander Cabanel aan de Ecole des Beaux-Arts, waar hij ook met ijver de lessen in aethetica van Charles Blanc volgde.

Maar Montmartre is zijn eigenlijke vaderland geweest, het oude Montmartre met de Moulin de la Galette, met kunstenaars als Rodolphe Salis, Henri Rivière, Steinlen, Pille, Donnay, Auriol etc.

Daar in de oude cabaret du Chat Noir, ontwierp hij zijn Pierrot-Peintre, maakte hij zijn luchtige teekeningetjes met kleine clowntjes, met Pierrettes, met midinettes.

De Butte, dat was zijn land, het land waar men geen zorgen kende,